

Den fördolda historien bakom vers fyrtio – nummer tjugofem

Hesekiel nummer sex

Jeff Pippenger

2026-08-11

Jag har hämtat ur ett avsnitt i Testimonies som framställer olika sanningens linjer i samband med Hesekiels, Jesajas och Johannes erfarenhet i helgedomen. Johannes vände sig om för att se en röst bakom sig i Uppenbarelsboken kapitel ett.

Jag var i Anden på Herrens dag och hörde bakom mig en stark röst, såsom av en basun, som sade: Jag är Alfa och Omega, den förste och den siste; och: Det du ser, skriv i en bok och sänd den till de sju församlingarna som är i Asien: till Efesus och till Smyrna och till Pergamos och till Thyatira och till Sardes och till Filadelfia och till Laodicea. Och jag vände mig om för att se rösten som talade med mig. Och när jag hade vänt mig om, såg jag sju gyllene ljusstakar. Uppenbarelsboken 1:10–12.

Från ön Patmos och därefter in i den himmelska helgedomen, där Johannes ser den syn av Kristus som syster White upplyser oss om, är densamma som den syn Daniel såg i det tionde kapitlet i sin bok.

”På den tiden sörjde jag, Daniel, i tre hela veckor. Jag åt inget välsmakande bröd, och varken kött eller vin kom i min mun, och jag smorde mig inte alls ... Sedan lyfte jag upp mina ögon och såg, och se: där var en man klädd i linne, och kring hans höfter satt ett bälte av fint guld från Ufas. Hans kropp var som krysolit, hans ansikte var såsom blixstens sken, hans ögon såsom eldslågor, hans armar och hans fötter såsom glänsande koppar, och ljudet av hans ord var såsom ljudet av en stor skara” (Daniel 10:2–6).

”Denna beskrivning liknar den som gavs av Johannes när Kristus uppenbarades för honom på ön Patmos. Ingen mindre än Guds Son visade sig för Daniel. Vår Herre kommer tillsammans med en annan himmelsk budbärare för att undervisa Daniel om vad som skulle ske i de yttersta dagarna.” Sanctified Life, 49.

De första nio verserna visar hur Jesu Kristi uppenbarelse förseglas upp just före slutet på människans provotid. Uppenbarelsen gavs av Gud till Jesus, som gav den till Gabriel, som gav den till Johannes med uppdraget att Johannes skulle sända budskapet till de sju församlingarna. Jesaja fick sitt uppdrag att göra detsamma i kapitel sex, och Hesekiel fick samma befallning i kapitel två och tre. Johannes är fånge när han får sitt uppdrag, Hesekiel och Daniel är fångar i Babylon, och Jesaja lever i den onde Ahaz', Juda kungs, dagar.

”Det fanns hjul inuti hjul i ett så invecklat arrangemang att de vid första anblicken föreföll Hesekiel vara helt i förvirring. Men när de rörde sig, skedde det med skön exakthet och i fullkomlig harmoni. Himmelska varelser drev dessa hjul fram, och högst däröver, på den härliga safirtronen, var den Evige; och runt omkring tronen var den omslutande regnbågen,

nådens och kärlekens sinnebild. Överväldigad av den fruktansvärda härligheten i denna syn föll Hesekiel ned på sitt ansikte, då en röst befallde honom att resa sig upp och höra Herrens ord. Därefter gavs honom ett varningsbudskap för Israel.” Testimonies, 751.

Och jag hörde Herrens röst säga: Vem skall jag sända, och vem vill gå för oss? Då sade jag: Här är jag; sänd mig. Jesaja 6:8.

”Denna syn gavs åt Hesekiel vid en tid då hans sinne var fyllt av dystra aningar. Han såg sina fäders land ligga öde ...”

”På samma sätt, när Gud stod i begrepp att för den älskade Johannes uppenbara församlingens historia för kommande tidsåldrar, gav Han honom en försäkran om Frälsarens intresse för och omsorg om sitt folk genom att uppenbara för honom ”en som liknade Människosonen”, vandrande mitt ibland ljusstakarna, vilka symboliserade de sju församlingarna. ...”

”Dessa lärdomar är till vår nytta. Vi behöver stödja vår tro på Gud, ty alldeles framför oss ligger en tid som skall pröva människors själar. ...”

”Vi står på tröskeln till stora och allvarliga händelser. Profetian uppfylls hastigt. Herren står för dörren. Snart skall en tid av överväldigande betydelse för alla levande öppna sig inför oss. Det förflutnas strider skall återupplivas; nya strider skall uppstå. De scener som skall utspelas i vår värld har man ännu inte ens drömt om. Satan är verksam genom mänskliga redskap. De som strävar efter att ändra konstitutionen och få till stånd en lag som påbjuder söndagsfirande inser föga vad följden kommer att bli. En kris står omedelbart för dörren.

”Men Guds tjänare får inte förtrosta på sig själva i denna stora kris. I de syner som gavs åt Jesaja, åt Hesekiel och åt Johannes ser vi hur nära himlen är förbunden med de händelser som äger rum på jorden och hur stor Guds omsorg är om dem som är honom trogna. Världen är inte utan en härskare. Programmet för de kommande händelserna ligger i Herrens hand. Himmels Majestät har nationernas öde, liksom angelägenheterna för sin församling, i sin egen vård. ...”

”I Hesekiels syn hade Gud sin hand under kerubernas vingar. Detta skall lära hans tjänare att det är gudomlig kraft som ger dem framgång. Han skall verka tillsammans med dem, om de lägger bort missgärning och blir rena i hjärta och liv.

”Det starka ljuset som rör sig bland de levande varelserna med blixstens hastighet representerar den snabbhet med vilken detta verk slutligen kommer att föras vidare till fullbordan. ...”

”Bröder, nu är det ingen tid för sorg och förtvivlan, ingen tid att ge efter för tvivel och otro. Kristus är inte nu en Frälsare i Josefs nya grav, tillsluten med en stor sten och förseglad med det romerska sigillet; vi har en uppståndna Frälsare. Han är Konungen, härskarornas Herre; Han sitter mellan keruberna, och mitt i folkens strid och larm bevarar Han fortfarande sitt folk. Han som råder i himlarna är vår Frälsare. Han mäter varje prövning. Han vakar över ugnens eld som måste pröva varje själ. När kungars fästen skall störtas omkull, när Guds vredes pilar skall genomborra Hans fienders hjärtan, skall Hans folk vara trygga i Hans händer.”

Testimonies, band 5, 752–754.

Fyra bibliska vittnen intygar det faktum att budskapet i Jesu Kristi uppenbarelse ges åt de personer som förebildas genom dessa profeters erfarenheter i helgedomen. Det är när vi träder in i den himmelska helgedomen som vi får det budskap som vi har blivit förordnade att förkunna. Den ”ugnens eld” som prövar ”varje själ” är ugnen i Malaki tre.

Men vem kan uthärda dagen för hans ankomst, och vem kan bestå när han uppenbarar sig? Ty han är såsom en guldsmeds eld och såsom valkares såpa. Och han skall sitta såsom den som smälter och renar silver; och han skall rena Levi söner och luttra dem såsom guld och silver, så att de kan bära fram åt Herren ett offer i rättfärdighet. Då skall Juda och Jerusalems offer vara välbehagligt för Herren, såsom i forna dagar och såsom i gångna år. Malaki 3:2–4.

Smältaren vet att silvret har varit i ugnen den rätta tiden när silvret är så rent att det återger smältarens ansikte. Detta förhållande beträffande hur silver i forna tider renades stämmer överens med det kausativa verbet ”marah” som Daniel såg i kapitel tio. I dessa sista dagar leder Herren sitt folk in i helgedomen för att pröva, rena och luttra kandidaterna till att utgöra en del av fänikan bland de etthundafyrtiofyra tusen. Under denna tidsperiod kommer ”Han att verka med” oss, ”om” vi ”vill lägga bort missgärning och bli rena i hjärta och liv.” Några flyr, såsom i Daniel tio, från den erfarenheten, men de som, symboliserade av Daniel, ser den stora spegelsynen av Jesu Kristi uppenbarelse skall, såsom Jesaja åskådliggör, få sina läppar röda vid med ett kol från altaret och skall bli renade och beredda att framföra ett budskap både till en avfallen kyrka och därefter till världen.

Budskapet framläggs för dessa trogna själar i helgedomen. Tredje Moseboken tjugotre, när det ställs i linje med pingstsäsongen, är avsett att återspegla förbundsarken i det Allerheligaste. Genom tro identifierar strukturen i kapitlets budskap tre vägmärken inom den heliga historien där ugnsprövet fullbordas. Gudomligt djupsinnig — den profetiska strukturen i kapitel tjugotre gör det möjligt för profetians studerande att lokalisera Hesekiel i vers ett av kapitel ett.

Och det skedde i det trettionde året, i den fjärde månaden, på månadens femte dag, när jag var bland de bortförda vid floden Kebar, att himlarna öppnades, och jag såg syner från Gud. På månadens femte dag, vilket var det femte året av kung Jojakins fångenskap. Hesekiel 1:1, 2.

Som präst under beseglingstiden för de etthundafyrtiofyra tusen befinner sig Hesekiel i det trettionde året av den sjuttonde jubelcykeln, fem år före den tredje av Nebukadnessars tre belägringar av Jerusalem år 587 f.Kr. Det trettionde året i versen är trettio år efter den största väckelsen i Gamla testamentets historia, och det är på den femte dagen i det femte året, vilket därmed lägger talet fem på Hesekiels vittnesbörd. I de två inledande verserna finner vi trettio identifierat en gång och talet fem nämnt tre gånger. I strukturen i Tredje Moseboken tjugotre, i överensstämmelse med pingstsäsongen, når det andra provet, representerat av trettio, fram till basunhögtiden, de fem dagarna till Kristi himmelfärd, sedan fem dagar till försoningsdagen, därefter fem dagar till vägmärket som representerar både det tidiga (Pingsten) och det sena (Lövhyddohögtiden) regnet. Strukturen framställer trettio, följt av tre steg om fem. Hesekiel är i templet och strukturen i Tredje Moseboken tjugotre är arken.

Historien vittnar om att Heseziel vid denna tidpunkt befinner sig fem år före en symbolisk belägring som i sin avslutning förebildar den snart annalkande söndagslagen, sådan den framställs genom Jerusalems förstörelse. Talet ”fem” är ett grundläggande inslag i utformningen av Tredje Moseboken tjugotre, liksom talet trettio.

Det har visats i dessa artiklar att när kapitlets första tjugotvå verser ställs upp i linje med de sista tjugotvå verserna, och sedan dessa båda rader om tjugotvå verser tillsammans ställs upp i linje med pingstsåsongen, framställs tydligt den trestegs-prövningsprocess som är Malakis ugnsceld. De tre stegen har ett alfa och omega i det första och tredje steget, vilket består av en serie om fyra vägmärken som representerar ett steg.

Påskan, följd av det osyrade brödets högtid, följd av förstlingsoffret av korn, och därefter ”fem” dagar till slutet av det osyrade brödets högtid. Dessa fyra hållpunkter utgör det första provet, och Jesus illustrerar alltid slutet genom början, och det tredje provet består också av fyra hållpunkter. Basunhögtiden, därefter Kristi himmelsfärd följd av försoningsdagen, och sedan fem dagar senare ankomsten av både Pingsten och Lövhdydohögtiden. Pingsten är symbolen för det tidigare regnet och Lövhdydohögtiden är en symbol för det senare regnet. I modellen i Tredje Moseboken tjugotre sammanfaller både Pingsten och Lövhdydohögtiden.

Gläd er då, ni Sions barn, och fröjda er i Herren, er Gud; ty han har givit er det förra regnet i rätt mått, och han skall låta regn komma ner för er, det förra regnet och det senare regnet i den första månaden. Joel 2:23.

Den slutliga prövnings- och reningsprocessen började den 31 december 2023. Den första prövningen var den grundläggande prövning som symboliserades av striden om ”rövarna av ditt folk”, vilken delade den grupp som tidigare hade prövats genom besvikelsen den 18 juli 2020.

”I historien och profetian framställer Guds ord den långvariga striden mellan sanning och villfarelse. Den striden pågår alltså. Det som har varit skall upprepas. Gamla stridsfrågor skall åter väckas till liv, och nya teorier skall ständigt uppstå. Men Guds folk, som i sin tro på och uppfyllelse av profetian har haft del i förkunnelsen av den förste, den andre och den tredje ängelns budskap, vet var det står. De har en erfarenhet som är dyrbarare än fint guld. De skall stå fasta som en klippa och hålla fast vid begynnelsen av sin tillförsikt orubbligt intill slutet.” Manuscript Releases, volym 1, 47.

I Tredje Mosebok tjugotre representeras det första provet av en profetisk kombination av tre, följd fem dagar senare av slutet på det osyrade brödets högtid. Påskan var dag ett, det osyrade brödets högtid var den andra dagen och förstlingsfruktoffret var den tredje dagen. Fem dagar senare upphörde det osyrade brödets högtid. Den profetiska strukturen hos det första av tre prov framställs också i det tredje och sista provet. I detta tredje vägmärke, som består av tre vägmärken följda av ett, är basunhögtiden dag ett, och Kristi himmelsfärd infaller fem dagar senare, därefter följer försoningsdagen fem dagar senare, och fem dagar senare markerar både pingsten och lövhdydohögtiden den snart ankommande söndagslagen, vilken i Hesekiels bok representeras som Jerusalems förstörelse.

Mellan slutet av det osyrade brödets högtid och basunhögtiden ligger trettio dagar, vilka inte bara utgör en symbol för en präst, utan också det andra provet av de tre prov som framställs i den gudomliga illustrationen.

Kristi dop illustrerar de tre vägmarkeringarna påskan, det osyrade brödet och förstlingsfrukterna, ty dessa tre vägmarkeringar representerar Kristi död, begravning och uppståndelse. Dessa tre steg följs av fem dagar till det fjärde steget, representerat av slutet på det osyrade brödets högtid. Dopet framställer de tre stegen i ett enda kort ögonblick när Johannes döpte sin Messias. Vårhögtiderna skiljer dessa tre steg åt med en dag vardera, och hösthögtiderna skiljer dessa tre steg åt med fem dagar.

När vi tillämpar vårhögtidernas första test som en kombination av tre vägmärken som följs av ett vägmärke fem dagar senare, och därefter tillämpar hösthögtiderna som tre vägmärken vilka fem dagar senare följs av ett vägmärke, upprättas en profetisk struktur som består av ett alfa-vägmärke av tre följt av fem dagar, vilket sedan följs av trettio dagar, och hösthögtidernas tredje test som ett vägmärke av tre följt av fem dagar—strukturen visar det första testet som omfattande sammanlagt fem dagar, följt av ett andra test på trettio dagar som sträcker sig fram till det tredje vägmärket om fem dagar. Fem plus trettio, plus fem är fyrtio ($5 + 30 + 5 = 40$).

Kristi dop omedelbart följdes av fyrtio dagar, vilka avslutades med tre prövningar. Mycket mer kan urskiljas i strukturen i Tredje Moseboken tjugotre i förening med pingstiden, men på en annan nivå representerar kapitlet arken i det allra heligaste.

Vår- och högtiderna på hösten i Tredje Moseboken tjugotre är placerade mellan två sabbater. Dessa två sabbater representerar de två skyddande keruberna, och de kännemärken för pingstiden som är i linje med Tredje Moseboken tjugotre representerar arken och de två skyddande keruberna. I det första kapitlet förs Hesekiel in i helgedomen, och när han förs dit befinner han sig fem dagar före belägringen, vilken leder till Jerusalems förstörelse och förebildar den snart kommande söndagslagen. Söndagslagen representeras av Pingsten och Lövhdyddhögtiden i Tredje Moseboken tjugotre. Hesekiel är i det trettionde året, och trettio är perioden för det andra av de tre prov som utgör smältugnsselden i Malaki tre. Det andra provet representeras av trettio dagar, liksom Hesekiel befinner sig i det trettionde året av den sjuttonde jubelcykeln som började vid Josias stora påsk, såsom historieskrivarna benämner den. Hesekiel är fem år före belägringen som varade i arton månader, och han är i templet, vilket är mitten av de tre sista proven som renar och rensar kvarlevan. Petrus var i Caesarea Filippi (Panium), också mitt i tre prov, såsom representerat av Panium (Caesarea Filippi), Förklaringsberget och korset.

År 592 f.Kr. görs Hesekiel på övernaturligt sätt ”stum” och talar endast när Gud öppnar hans mun. Detta tillstånd varar till Jerusalems fall år 585/586 f.Kr. Gud hade förmått honom att tala när belägringen började, den dag då ”hans ögons lust” dog, men han tilläts inte att tala fritt förrän Jerusalem, ”Israels ögons lust”, hade fallit. Jerusalems fall representerar den snart kommande söndagslagen, och det är där Johannes Döparens far, en präst av den åttonde avdelningen, som gjordes stum medan han tjänstgjorde i templet, vilket också är den plats där Hesekiel befann sig (i synen), likaledes gjordes stum i omkring nio månader. Det var på åttonde dagen efter Johannes

födelse, när Johannes omskars, som han tilläts tala. Två profeter gjordes stumma medan de befann sig i helgedomen. Den tredje profeten som gjordes stum medan han betraktade Kristus i helgedomen var Daniel. I kapitel tio befinner sig Daniel i helgedomen, och just när han vidrörs för andra gången av tre görs han stum. I mittpunkten görs Daniel stum.

Och när han hade talat sådana ord till mig, vände jag mitt ansikte mot marken och blev stum. Och se, en som liknade en människoson rörde vid mina läppar; då öppnade jag min mun och talade och sade till honom som stod framför mig: O min herre, genom synen har mina kval kommit över mig, och jag har ingen kraft behållit. Daniel 10:15, 16.

Att tala

Symboliken i att ”tala” framträder tydligt vid den snart annalkande söndagslagen, när Förenta staterna talar såsom en drake, Bileams åsninna talar, Habackuks syn talar och ljuger inte. De tre stumma profeterna, som görs stumma medan de är i helgedomen, talar vid Jerusalems förstörelse. Med Sakarias talar han för att bekräfta att hans sons nya namn är riktigt, och därigenom förebildar han filadelfierna, som får ett nytt namn.

Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer gå ut därifrån; och jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ned från himmelen, från min Gud; och jag skall skriva på honom mitt nya namn. Uppenbarelseboken 3:12.

Sakaria fick en tavla för att skriva Johannes nya släktnamn.

Och det skedde att de på åttonde dagen kom för att omskära barnet; och de kallade honom Sakarias efter hans fars namn. Men hans mor svarade och sade: Nej, han skall heta Johannes. Och de sade till henne: Det finns ingen bland dina släktingar som kallas med detta namn. Och de gav tecken åt hans far för att få veta vad han ville att barnet skulle heta. Och han bad om en skrivtavla och skrev dessa ord: Johannes är hans namn. Och de förundrade sig alla. Och genast öppnades hans mun och hans tunga löstes, och han talade och prisade Gud. Luk. 1:59–64.

Johannes nya namn överensstämmer med församlingen i Filadelfia, och namnet Sakarias överensstämmer med Laodicea såsom representerat genom Sakarias otro på den tredje ängels budskap. Alla profeterna talar om de yttersta dagarna, och de yttersta dagarna är den tredje ängels historia. Alltså måste den ängel som frambar budskapet vara den tredje ängeln. Sakarias vägrade att förstå att Herren skulle gå förbi den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan. Det finns mer att säga om röstens återställelse hos dessa profeter, men vi kommer att fortsätta att röra oss mot en förståelse av Josias profetiska linje.

Josias hjul

Vi har behandlat den sjuttonde jubelcykeln som började vid Josias påsk i 622 f.Kr., men Josias linje börjar långt före 622 f.Kr. Israels uppror, som förde Saul till tronen som Israels förste kung, markerade de fyrtio år då kung Saul skulle regera, följt av de fyrtio år då kung David skulle regera, följt av de fyrtio år då Salomo skulle regera. Förkastandet av Gud, som så djupt förolämpade

profeten Samuel, ägde rum år 1097 f.Kr. och inleder en profetisk upprorslinje som slutade vid korset, när judarna förkunnade att de inte hade någon annan kung än kejsaren.

Men de ropade: Bort med honom, bort med honom, korsfäst honom. Pilatus sade till dem: Skall jag korsfästa er konung? Översteprästerne svarade: Vi har ingen annan konung än kejsaren. Johannes 19:15.

År 1097 skulle tre kungar regera i fyrtio år vardera fram till Salomos död år 977 f.Kr., då riket därefter delades i nord och syd.

Och därefter begärde de en kung; och Gud gav dem Saul, Kis son, en man av Benjamins stam, under fyrtio år. Apostlagärningarna 13:21.

David var trettio år gammal när han började regera, och han regerade i fyrtio år. I Hebron regerade han över Juda i sju år och sex månader; och i Jerusalem regerade han i trettio år över hela Israel och Juda. 2 Samuel 2:4, 5.

Salomos regering började 971 f.Kr.; grunden till templet lades i Salomos fjärde regeringsår (967 f.Kr.). Byggnadsarbetet varade i sju år (1 Kung. 6:37–38), och templet fullbordades i den åttonde månaden av Salomos elfte regeringsår. Den högtidliga invigningen ägde rum i den sjunde månaden (månaden Etanim), under lövhdyddhögtiden (1 Kung. 8; 2 Krön. 5–7). Kungarna, templet och nationen representeras var och en i historien av en period om fyrahundranittio år, vilken tydligt utmärker en profetisk tidsperiod i relation till antingen kungarna, templet eller nationen.

Daniel fördes bort i fångenskap år 607 f.Kr., även om majoriteten av de bibliska kronologerna anger 605 f.Kr. Den historiska redogörelsen måste stå i samklang med det profetiska vittnesbördet, och symboliken i de händelser som historiskt är markerade på historiens linje, vilken börjar med önskan om en kung år 1097 f.Kr., kräver genom flera profetiska vittnen att 607 f.Kr. är den korrekta tillämpningen, och inte 605 f.Kr. År 607 f.Kr. markerar slutet på fyra hundra nittio år i kungalinjen, men det inleder också en av de tre huvudsakliga representationerna av sjuttio år som förekommer i linjen. År 607 f.Kr. markerar slutet på sjuttio år som började med Manasses fångenskap år 677 f.Kr. Den första representationen av symbolen fyra hundra nittio år (som har tre vittnen i linjen) avslutas där ett av de tre vittnena om sjuttio år slutar och ett annat vittne om sjuttio år börjar; den matematiska strukturen vittnar om 607 f.Kr., trots föreställningen att Daniel fördes bort i fångenskap år 605 f.Kr.

Inom den tidslinje som innehåller en period om 490 år förknippad med kungarna från 1097 f.Kr. till 607 f.Kr., finns också 490 år från invigningen av Salomos tempel till invigningen av templet efter exilen genom Serubbabel år 516 f.Kr. Dessa 490 år består av 420 år från Salomos invigning i hans elfte regeringsår, tillsammans med de 70 år då templet låg öde under fångenskapen, vilket utgör 490 år. Artaxerxes tredje dekret kom 59 år senare, år 457 f.Kr., och markerar början på de 490 år som var ”bestämda” (avskurna, Daniel 9:24) för Guds folk och som avslutades år 34 vid steningen av Stefanus. Det finns naturligtvis många andra djupgående kronologiska vittnesbörd i den profetiska linje som börjar med den grundläggande avfälligheten i att förkasta Gud och Profetians Ande år 1097 f.Kr. och slutar när Stefanus såg Kristus stå på Guds högra sida. Inom

detta vittnesbörd finner vi Josias profetiska hjul.

Jag säger ”grundläggande avfall”, ty början av linjen anger när Israel förkastade Gud som Konung, i sin önskan att ha en världslig kung, och därigenom utmärkte grunden för Israels mänskliga monarki. Jag skriver detta också för Josias hjul, vars namn betyder ”Guds grund”, är en symbol både för grunden och för Guds folks grundläggande avfall.

När Salomo dog och de tolv stammarna delades i nord och syd, tillrättavisades Jerobeams invigning av det förfalskade gudstjänstsystemet av den olydige profeten, och hans tillrättavisning innehöll profetian om en kommande kung vid namn Josia. Vid den grundläggande avfälligheten hos Jerobeam och de tio nordliga stammarna förutsades profetian om Josia och hans reformation, som kännetecknas av den stora påskan år 622 f.Kr. Denna reformation åstadkoms genom upptäckten av Moses skrifter och tillkännagivandet av domen över Guds folk för deras ständiga avfall. När orden ur Moses skrifter lästes för kung Josia frambringade det den största väckelsen i Gamla testamentets historia. Profetian om att ett framtida barn skulle födas med namnet Josia innehöll också den profetiska fördömmelsen av den grundläggande avfällighet som den olydige profeten riktade mot kung Jerobeam.

Mose förbannelse, såsom Daniel kallar den, är de ”sju tiderna” i Tredje Mosebok tjugosex, och den blev den grundläggande upptäckt som gjordes av William Miller, vilken är symbolen för adventismens grundläggande sanningar. Bemyndigandet av Millers budskap den 11 augusti 1840 åstadkoms genom ”Josia” Litchs verk år 1838 och 1840. År 1863 sattes dessa grundvalar åt sidan, och de ”sju tiderna” blev en symbol inte bara för de filadelfiska milleriternas grundläggande sanningar, utan också en symbol för det laodiceiska milleriets uppror mot grundvalarna. De första och andra änglarnas milleriters historia rymmer symboliken i ”Josia”, vilken kommer att upprepas till punkt och pricka i de etthundafyrtiofyratusendes historia. Josias hjul sträcker sig tillbaka till kung Sauls trolldom och sedan hela vägen fram till utspyningen av den laodiceiska Sjundedagsadventistkyrkan vid söndagslagen. Josias hjul i Heseziel håller nu på att avförseglas som höjdpunkten i beseglingen av de etthundafyrtiofyra tusen.

Vi kommer att fortsätta med detta i nästa artikel.